

ikke op og udtaler en paa inderlig Overbevisning begrundet Forventning om, hvad vi skulle faae ud af Sagerne under det nuværende Ministerium.

Himestad: Jeg veed ikke, om den høitæredede Formand vil tillade mig et Par Ord. Det ærede Medlem kunde ikke modsigge og modfagde heller ikke, hvad jeg i mit forrige Foredrag pointerede, nemlig, at, da jeg første Gang blev valgt, stillede jeg mig som en Modstander af det daværende Bondevennernes Selskab, der stillede og anbefalede min Modkandidat, Baron Zytphen-Abeler. Dette er en Kjendsgjerning, der ikke kan modsiges. Naar det ærede Medlem duede ved mit daværende Valgprogram, da beviser dette ikke Andet, end at jeg dengang ligesom nu havde meget frisindede Anskuelse. Han ansøgte to Momenter, det ene var min Anprisning af den almindelige Valgret. Jeg gad vide, hvad jeg har gjort den almindelige Valgret eller talt mod den. Min Stilling til den har været akkurat den samme som det ærede Medlems for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Vi have stemt for det samme Grundlovsforslag og have udtalt os væsentlig paa samme Maade, og jeg vil tilstaa, at min Opfatelse er endnu den samme, og at jeg, trods de overordentlige stærke Misbrug, der ganske vist ere blevne gjorte paa den almindelige Valgret i den senere Tid, ikke endnu har opgivet Troen paa den. Det tilføjer jeg ogsaa. Og hvad det andet Punkt angaar, som det ærede Medlem kom ind paa, men som han ikke fik Lov til at fuldføre, da gif det ud paa, at jeg havde udtalt mig for en Fæstetvangslov; men jeg beder bemærket, at jeg, dengang et Forslag om en Fæstetvangslov blev indbragt heri Thinget i 1869 af S. A. Hansen, hørte til dem, der stemte derved, — om jeg talte derved, veed jeg ikke, men jeg er ganske vis paa, at jeg paa ethvert Punkt stemte derved. Jeg veed da ikke, i hvilken Henseende det ærede Medlem mener, at jeg skulde have fraveget det Program, jeg dengang fulgte. Naturligvis var det frisindede Anskuelse, jeg udtalte dengang, men de samme nærer jeg endnu.

Formanden (Krabbe): Det vilde ikke have været muligt uden Ubillighed at negte Ordet for en Indsigelse fra det ærede Medlems Side, da der var givet personlig Anledning til saadan; men jeg tillader mig dog paany at minde om, at det omhandlede Spørgsmaal om det ærede Medlems tidligere Stilling slet ikke vedrører den foreliggende Sag.

Larsen: Kun en ganske kort Bemærkning angaaende det sidste Spørgsmaal. Det er mig ikke behageligt at skulle møde som Vidne i en for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Himestad) saa delikat Sag. Jeg kan dog

ikke lade det staa og gjælde som noget Bevis for det ærede Medlems Begyndelse paa den politiske Løbbane, at han blev valgt i Odsherred mod de daværende Bondevennernes anbefaling . . .

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem maa tillade mig at fastholde, at denne Forhandling, som egentlig ikke har hjemme her, maa have sin Grændse.

Larsen: Jeg skal strax være færdig.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem burde ikke have begyndt derpaa; jeg maa anmode det ærede Medlem om at forlade dette Omme.

Larsen: Jeg skal da slutte med at sige, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds blev valgt i Odsherred af den Del af Valgerne, der altid har sendt Benstremænd her til Rigsdagen.

G. Sage: Jeg skal blot gjøre nogle faa Bemærkninger, foranledigede ved et Spørgsmaal fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen). At indbegaa de Betragtninger, han fremsatte ligeoverfor mig, har en vis Vanskelighed, da de helt igjennem vare byggede paa den Forudsætning, at jeg havde sagt akkurat det Modsatte af, hvad jeg har sagt. Jeg skal derfor væsentlig indskrænke mig til at oplyse, hvad jeg virkelig har sagt. Hvad da for det Første angaar Skibsafgiftens Ophævelse, har jeg angaaende denne Afgift sagt, at det forholdt sig med den ligesom overalt, hvor der er Tale om, at en Afgift opkræves hos een Person, men af ham mulig kan væltes over, saa at den i Realiteten bæres af en anden, at det nemlig er meget vanskeligt praktisk at sige, hvor Afgiften i Virkeligheden kommer til at hvile. Man kan heller ikke i Enkelthederne paavise dette med Sikkerhed for Skibsafgiftens Vedkommende. Man kan sige, at det sandsynligvis forholder sig saaledes, at for nogle Tilfælde Vedkommende bæres Afgiften af selve Skibet og for andre Tilfælde Vedkommende i Virkeligheden af Varerne, det vil sige af Konsumenterne. Men jeg har paapeget, at, hvad enten det ene eller Andet er Tilfældet, er Afgiften i lige Grad forkastelig. Det bevarer saa det ærede Medlem med det Spørgsmaal, hvad Betydning Afgiften har for Skibene, naar det dog er givet, at Konsumenterne komme til at betale den. Jeg skal dertil kun sige, at for den Del af Afgiften, der af Skibene kan væltes over paa Konsumenterne, virker Afgiften som en Indsørfjelskold, der er paalagt uden nogetsomhelst System. Altsaa kun forsaavidt man gaar ud fra den Forudsætning, at Told er Told, og saa er det aldeles ligegyldigt,